

LLEVOR

Revista quinzenal.

SUSCRIPCIÓN

Trimestre.	Ptas.	1'00
Un nombre.	"	0'20

Nombre 21.— 18 Abril 1909

Redacció y Administració
Plassa d'en Perpinya, 4.— Granollers.

Rhum Quina y Colonia

Higiene del cabell; te un perfúm suau y agradable, poseheix propietats sanitaris y tónicas que s'acomoden de un modo admirable, principalment pera l'ús de las senyoras.

— PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ N.º 33 —
— GRANOLLERS —

Francesch Coma.

BONCO VITALICIO DE ESPAÑA

Seguros vida

DELEGACIÓN EN ESTE PARTIDO:

Carlos Guimerá PLAZA DE LA CORONA, 5
GRANOLLERS

El mejor tónico-reconstituyente, tolerado por los estómagos más delicados

ES EL

Jarabe Yodo-Tánico Fosfatado Alio

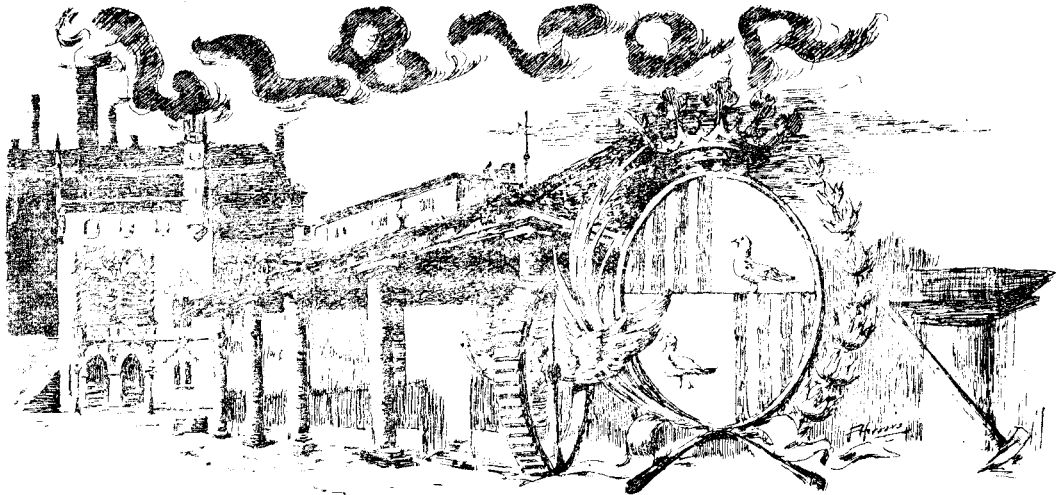
Abre el apetito, favorece la nutrición: cura la opilación, colores pálidos, anemia, cansancio habitual, loxitud y todas las manifestaciones de la debilidad en cualquiera de sus diversas fases. Pídase en la

Farmácia Gasset Plaza Ganado 63 y 65 y Maspons 1 y 3
GRANOLLERS.

Casanovas y Freixas

== Carbones Minerales ==

DESPACHO: RDA. S. ANTONIO, 82 PRINCIPAL.—BARCELONA.

Redacció y Administració, Plassa Perpinyá, 4.

CRONIQUE

De tot arreu

Avui ens creíem obligats a parlar i am joie juvenil ho fem, per sentirnos honorats al ferho, de l'acte que te atret—i am justicie— a tot Catalunya: del Homenatge a Guimerá.

Granollers, entenem deu fer acte de presencie en l'homenatge al mestre, al poeta que am ses vibrants cants a la Patrie i al amor ha escampat arreu, arreu de la Terra i am empenya de lleó, la nostr'ánime, lo nostr'esser.

Honoremlo com l'honoren per tot aont es coneguda sa genial obra i fem actes dignes del nostre que de retruc ne sortirem dignificats nosaltres mateixos col·locantnos al nivell dels qui, am foc de l'entusiasme, apleguen entorn d'una escola el flor de l'in-

mortalitat en la persona d'un home qui, am llurs cant ens fa sentir la vida am tota sa potenta fibra i'ns fa gaudir de l'amor am tota la tendresa d'eix amor mateix.

Mes jo, no voldria un Homenatge oficial, de protocol encarquerat i esquifit, no; voldria un Homenatge popular, que tots i cad'un de nosaltres ens hi trobessim atrets per nostre carinyo envers l'obra del mes genial de nostres escriptors.

Nosaltres, humils y desconeguts, potser compdempnats a no sortir de les fosquetats ont la massa anónima s'hi belluga, debent sentirnos honorats i contents de fer quelcom en Homenatge del mestre— un temps humil i desconegut com nosaltres— a qui tot Catalunya s'apressa en rendir tribut d'admiració, d'agraïment i de justicie vers son clar talent i sa feconda i profitosa obra.

FRANCESC BASSAS Y PALAUS.

PARQUES PADRELL

Evitan la esterilidad, el aborto y dolor de riñones, tan frecuentes en las señoras.

Depósito principal.—Baj San Pedro, 52.

Farmacia "Antigua del Doctor Padrell".—BARCELONA.

EL FOLL?...

Sempre errant.

El foll passava, y s'aturá á fer son niu demunt de las ayguas.

—Foll, foll, tira enllá. No'ns remoguis, que'l llot de nostre fons pujaría á enterbolirnos la cara.—

Y'l foll tirá enllá...

Tirá enllá; arribá á la ciutat, y s'hi aturá pera fer son niu.

—Foll, foll, tirá enllá. No'ns distreguis—van dir els homes—que la vida es seria y tu fas riure, perque tens abundancia de paraulas y nosaltres escassetat de cervell.—

Y'l foll tirá enllá...

Tirá enllá; va arribar als horts, als fruyterars, als sembrats y á las vinyas, y s'hi aturá pera fer son niu.

—Foll, foll tira enllá que'ls nostres fruyts no son pera tu. Tu no'ns deixas madurar y'ns arrencas massa joves.—

Y'l foll tirá enllá...

Tirá enllá; va arribar als boscos gegants de arbres frondosos, y s'hi aturá pera fer son niu.

—Foll, foll, tira enllá, qu'ets més alt que nosaltres y'ns fas ombra y espantas nostras feras. Sols n'hem de fer nosaltres d'ombra. No'n volém d'hommes que'ns converteixin en matas de las que s'aixafan ab els peus.—

Y'l foll tirá enllá...

Tirá enllá; va arribar als cims de las montanyas, y s'hi aturá pera fer son niu.

—Foll, foll, feste enllá. No volém ésser pedestals, no volém que'ns aplanis mirantnos de per sobre.—

Y'l foll tirá enllá. .

Tirá enllá, y trobá l'áliga de gran volada.

—Aliga, la bona áliga, pujam al núvols. Pujam enlayre allá ab els astres, que aquí baix no hi puch fer niu.—

Y l'áliga rigué estridentment.

Rigué, y desde'l cim obrint sas alas inmensas, s'aplaná á terra pera cassar una serp rastrea que sos ulls escudrinyaires havian descubert entre bardissas.

Y'l foll tirá enllá...

Tirá enllá, y may més s'aturá ni pensá en fer niu...

JOAN DE MONTGALÍ.

L'ESTIU

Més val un punt d'alegría
»qu'una torre de dinés.
(Canso popular)

La vella a l'ombra ja fia:
som al estiu ¡Quin alé...!
Corren nius per fora-vila,
qu'are es temps de viure a pler.

Ni plechs, ni cartells, ni escola,
ni sentir més cantussol
que l'amiga corriola
que gisca de sol a sol.

Es el temps de les rondayes
a baix d'els parrals novells,
el de les gabies de faves
en que suren los aucells.

El temps de cassá a beurada
a la vora de l'aujup,
y de jugar, de vetllada,
per demunt les posts del cup.

Ja us envia la llum seva
la lluneta del pagés:
crida: «jo estich dins ca-teva,
lluneta, y tu no'm dius res.»

A l'ombra de la cisterna
¿qu'es aquell llunet tan viu
qu'are's mou? ¡Una lluern!
llumaneret de l'estiu.

Demunt les amples voreres
del brocal colrat p'el sol
les verdes aufabagueres
crexen en son cossiòl.

Y al pujar la gerra plena,
tremola de set cada uy,
vént degotar la cadena
y el cap de corda remuy.

* * *

L'esperit que p'el mon tresca,
també'n torna assedegat;
més no cerca l'aygo fresca
del poalet estanyat

Cerca un glop de poesia,
encantament que no's veu,
com l'éco que repetia
al fons de l'aygo ma veu.

Conhort qu'en les penes mudes
del cor m'ajenjera el pes
ab les remors conegudes
del vou-veri-vou del broç.

»*Sa molinereta*
 »*d'es molinet nou*
 »*ba feta bugada —y no l'ha axugada...*
 »*La molinereta*
 »*d'es molineret nou*
 »*ha feta bugada —y no l'ha fet sol.*»

No hi ha embatols ni frescura
 qu'així reviven mon cor...
 tench per qu'ab tanta dolçura
 no li venga un raig de plor.

»*Si la són venia,*
 »*jo l'adormiria...*
 »*Si la son no vé,*
 »*no l'adormiré.*»

* * *

L'oratjol du de les eres
 olor de paya y cañons,
 tratar de mules joujeurs
 y rodar de carretons.

Les maravelles badades
 mirant els estels poruchs,
 el sol ja les ha acopades,
 y totes dormen, ulls eluchs.

Ab lo subech del mitx dia
 torna a reynar la calor...
 Fins al toch de Ave-Maria
 no correrá més frescor.

»*Lay lay—farem un ventay*
 »*lay lay—de plometa fina...*

.....

* * *

Del pinar cauen les pinyes
 que bada'l sol agostench:
 ja negretja per les vinyes
 qualque axiugló primereuch.

Vendrà'l temps de la vermada
 quant será passat l'estiu:
 d'una bonança passada
 altre bonança reviu.

L'amor y la poesia
 serán reys per sempre més.
 »*Més val un punt d'alegría*
 »*qu'una torre de dinés.*»

MARÍA ANTONIA SALVÁ

A redimir el pueblo

No es mi ánimo hacer este escrito y criticar, ni mucho menos querer decir

que pecan, los que en momentos actuales levantan la voz y se afañan en demostrar la necesidad que hay de un cambio administrativo local. Lo que censuro únicamente es que generalmente estos Señores, esperan dar señales de vida en pleno periodo electoral, para conseguir según dicen ellos, la transformación de la administración municipal.

¿Es que las leyes por las cuales nos regimos, señalan tan solo estos días de fiebre electoral, para organizar y remover la opinión, señalándole las faltas en que hasta hoy han incurrido, nuestros administradores? No.

Mi opinión está en que siendo todos días del año, buenos para trabajar en bien de la causa pública, no han de acumularse todas las energías, para un periodo electoral, de tan breve plazo, que resulta insuficiente para dejarnos estos señores probado, qual reune mejores condiciones, para lograr, sino una administración perfecta la indispensable para cumplir dignamente con el respectivo cargo.

Así es que considero necesario en lo sucesivo, para otras próximas elecciones como pueden presentarse, después de estas, que todos cuantos se sientan fuertes y virtuosos en defensa de la causa pública, tengan en cuenta que hay ocasiones, antes de llegar en el breve periodo electoral, en que ellos mismos laboren prácticamente con echos realizados á la luz del día, para la educación é instrucción del pueblo, viniendo á ser ya, unos intermediarios entre el pueblo y los representantes; los ediles municipales; aportándoles proyectos de eficacia y de utilidad general á la vez que hacer fracasar para que no prospere lo que siendo hijo de mala fé, tienda á ser dañino para nuestro pueblo.

Así y no de otra manera, sabrémos quienes merecen y deben ir al frente de la administración municipal, evitando las luchas materiales y no creándose co-

mo hasta hoy se han creado, incertidumbres en el instante de hacer los nombramientos, produciendo desaciertos en las elecciones á la par que nadie se atrevería á negarles que iban á redimir al pueblo.

José XIRAU.

Schalga

(LLEGENDA DE CARME SILVA,
REINA DE RUMANÍA.)

A las voras del alt Danubi hi havia una magnífica eugassada, plena de potros joves. Prop de la mateixa s'hi aixecava una bonica casa, protegida dels raigs del sol y de las tempestats de la neu per un emparrat, sostingut ab columnas de fusta. La casa y la eugassada, els pastors y'ls gossos, tot perteneixia á Schalga, la bella y jove viuda d'ulls negres, de cabell rissat y de carácter feréstech.

Era cosa rara que, essent dona y sola, visqués á las voras del Danubi y's cuydés de sa propietat. Vivía ab la seva sogra, una dona vella que procurava que sa nora estigués contenta y oblidés sas desgracias y li desaparegués la tristesa que la dominava desde la mort del seu marit.

A la rica Schalga no li faltavan adoradors. Pero per ella no n'hi havia cap ni de prou fort ni de prou atrevit y si la festejavan era per la seva fortuna. Aquest li semblava massa tonto, aquell massa gaudul, l'altre no entenía res en la cria de potros, el de més enllá tot eran apariencias. Aixís no's tornava á casar, y apartava ab sas burlas, als pretendents.

En una nit fosca y tranquila arribá'l capitá de lladres Caracatuci ab sa partida, á cavall com ell. Mataren els gossos, el capitá desenvayná'l sabre y va fer lligar als pastors, y s'enmenaren els animals. Al mes ben plantat y mes fort dels pastors, que era'l cap de colla Bace, el capithost dels lladres li feu lligar els brassos á darrera pera que no pogués fer cap moviment. Després se dirigiren dret al Danubi.

Aixó passá en poch's minuts, y'ls lladres mateixos se'n reyan de la falconada que havian donat.

Bace, rumiant, buscá la manera d'ensarronarlos. Ab una veu tota adolorida digué:

—Vos, senyor, que maneu á tants héroes, feume afluixar solsament aquesta corda que tant m'estreny y me fa mal de debó.

El lladre pensá; ¿que pot fer tot sol?

Y maná afluixar la corda. Aixís que'n Bace se vegé lliure en sos moviments, ficá ma sota'l vestit, tragué un corn de montanya y va bufar tres vegadas ab tal forsa, que tota la vall ressoná y fins las fullas dels arbres se somegueren.

El capitá, desconfiant y mirant d'un cantó al altre, va dir: ¿Perqué tocas el corn en aquestas horas de nit?

—Ho faig perque'ls potros no's perdin; coneixen molt bé'l só del meu corn, y se reuneixen dret ahont el senten.

—Ja't diré quan has de tocar. Els potros estan reunits.

Y'l capitá va dir aixó ab tan mala mirada, que'l pastor se va dir: No m'aniria gayrebé que hi tornés. Deu vulgui que m'hagin sentit. Schalgá te tan bon oído com el millor gos guardiá, y una vista tan fina com la d'una áliga. Schalga'm traurá del perill; no coneix pas la por.

El pastor no s'havia equivocat.

Al primer toch de corn Schalga's despertá; al segón saltá del llit y se n'aná cap el de la seva sogra.

—Mare, li va dir, sogra meva, ¿no heu sentit el corn de montanya que ha repercutit per tota la vall? ¿No atineu lo que aixó vol dir? O'ls potros s'han perdut ó be tením lladres.

La sogra's fregá'ls ulls, y va dir:

—No'n fassis cas, filla meva; tórnaten al llit, no tinguis cuydado dels potros; si s'ou el corn á la nit es pérque'ls pastors están de boyra.

Encara la vella no havia acabat de dir aquestas paraulas que se sentí'l tercer toch de corn, y aquest toch la feu estremir de cap á peus. Schalga no's pogué contenir mes, y ¡siguemhi! cridá: tothom de peus á terra; sagals, fora del llit. Arregleume'l millor cavall, y poseuli la sella d'home; vuil montar á tall de soldat.

Y montá á la sella, agafá la brida, se la passá pel coll, y corregué cap á las voras del Danubi, á galop y ab una gran cridoria.

Aixís que'ls lladres la vegeren, agafaren por: semblava un mal esperit. Pero Schalga'ls perseguía com si fos la tempestat, y perseguintlos cridava al capitá: ¡Esperat! ¡Esperat! Tu, capithost de cinch

cents cinch lladres, esperam, y'ns barallarém. Aturat que's dirém dugas paraulas ab las armas á la má. T'ho juro, te donaré una liissó pera que t'esmenis; no robarás més potros ni lligarás més pastors.

El capitá Caracatuci, que tanta gent tenia á las sevas ordres, fugia. ¿Es que tenia por d'una dona? No, no era por lo que tenia; però era una dona qui'l perseguia, y una cosa semblant no li havia passat may. Oblidá tota sa passada gloria, y fugia, fugia sense girar el cap endarrera.

Y Schalga, empaytantlo de molt á la vora, tan prompte per la dreta, tan prompte per l'esquerra anava darrera d'ell, axecant grossa polsaguera, fins que aprofitá un moment, y alashoras... el cap del capitá rodolá per terra; el cap sol; el cos quedá á la sella del rápit caball, que continuá sa carrera, y del cos ne sortia un ráig de sanch que deixá rastre per tot el camí.

Schalga no per aixó estava cansada; retorná, deslligá al pastor, y boy alegre manava els potros que anavan davant d'ella.

Desde alashoras, l'eugassada de Schalga ha sigut com un espantall pels lladres. Cap ha gosat acostarshi, ja sigui á peu pel cantó de la cleda que volta la casa y guardan gossos farrenys, ja pel cantó de las voras del Danubi.

Es que allí hi viu l'hermosa y coratjadora Schalga.

J. VIDAL Y JUMBERT.

“Dret electoral”

Conferencia de D. Joseph Coma.

En lo teatre «Café Nou» d'aquesta vila y devant d'un bon nombre de personas, l'intel·ligent y ben popular advocat D Joseph Coma, doná sa conferencia qual tema predit era «Dret electoral»

Comensá'l orador per analisar, les diferencies mes importants de la nova llei, que regirá en las properes eleccions, en la qual lo legislador se proposa, diferentment de la llei antiga, obligar a tots els ciutadans que fassin us de llur vot; del contrari, seran castigats ab un recàrreg del 2 per 100 en la contribució els uns; ab lo 1 per 100, menys de son, a tots els empleyats públics, y les que ab aixó no'n haigin prou, seran inhabil' ara desempen-

yar càrregs públics y llur nom se posará en una llista, per coneixement de tothom.

A continuació explicá d'una manera clara y precisa, com se formarien les *mesas* electorals y ses atribucions ab respecte a la nova llei, fent remarcar l'aument de Col·legis, y digué ja que a bon segur seran los següents: Primer col·legi, 1.ª secció, casa Fortuny, plassa Major. 2.ª id. carrer de Santa Esperansa n.º 7.—Segon col·legi, 1.ª secció, Estudi del Sr. Anglada, (Sant Francisco). 2.ª id. ex-iglesia de Monserrat.—Tercer col·legi, secció única, estudi de parvols, carrer de corró.

Insistir en lo convenient de portar a la butxaca, llur cédula ó de ampararse ab lo testimoni degent que regoneixin y responguin de la propi personalitat, remarcant per fi, lo dret que tenen tots los electors de vetllar pera la puresa del sufragi, evitant tot lo possible, tota mena de misteris, com son les pressions del caciquisme, ab promesas de no pagar els deguts consums, aixis com la compra y venta de vots, minvant d'aquesta manera la lliure y sincera voluntat del poble, com fins are s'ha anat exercint am aquesta malhaurada vila.

A seguit, feu historia de lo que era'l Municipi ó «Casa del Comú» glosant al ensemps les paraules de civilisació, urbanisació y municipalisació, totes elles derivadas de ciutat, deduhint que el poble, empapantse de la moderna civilisació fassi us del seu dret, portant al Municipi la seva més franca y decidida representació.

Per fi, posá en coneixement del poble, que s'havia format una Comissió composta de 9 individus, més lo conferenciant, y que tenien á be cridar al poble, perquè ell mateix en compliment de un alt deber, jutgi, quines son les persones que mereixin representar a Granollers, en aquest fi comunicá que es passarien uns papers invitant a que cada persona posi'l nom dels consellers que's deuen elegir y que li mereixin una atesa preferencia.

Fet aixó la Comissió inspirantse y tenint molt en compte, aquesta mena de votació, presentarà properament a un mitin als candidats per les vinentes eleccions.

Acabá d'ringint fogoses paraules al poble de Granollers perquè's prepari per la lluyta, y la propaganda que's fa sempre indispenable, mes sense imposició de cap mena a ningú, a fi de que ab tota justícia se porti a la representació a individus de

honra regoneguda y aptes per portar a cap les dignes gestions que fassi'l poble.

Al acabar l'orador rebe per part del inmens públich qu'omplia'l local molts aplaudiments y tota mena d'enhorabones.

La gent que poc a poc, sortian al carrer, s'aturaven, fent colles, que parlaven desapassionament del miting, dient quiscú una d'elles que aquest acte era la molt acertada preparació d'una guillotina pera'l caciquisme de Granollers

Aixís ho creiem nosaltres també y no hi ha dubte que hi arribarém si'l poble es fa càrreg no mes de dues coses:

1.ª De la necessitat que tenim de votar tots, per un cambi radical en lo Municipi. 2.ª Au aixó arribarem, si certs elements, deixant l'hipocresia apart, franca y resoltament capeixen la responsabilitat moral y la burea y vituperi que per Granollers, seria perdre l'elecció.

LAUREA DALMAU

LA VEHINA

ACCIÓ DRAMÁTICA.

(Continuació.)

LLORENS

Si! vuy ser felís y ho seré, pesi á qui pesi! Soch jove, y vuy viure, y res es de rahó per impedirho! (*Marxant al seu quarto.*) Si no podéu compendre la rahó de la joventut, no podéu impedir la seva obra! (*Tanca d'una revolcada.*)

MARIA, *cribantlo*

¡Fill meu! ¡Fill meu!

ESCENA TERCERA

EN MATEU Y LA MARIA

La Maria queda abatuda; ell, fent el cor fort.

MATEU

¡Déixal! déixal! que se'n vagi per les seves!

MARIA

Pero, Matéu! es el nostre fill.

MATEU

No le'n podém pas enprivar. Que fassi lo que vulgui. Però, si perque ens manté se creu qu'ha de passar la seva, va molt equivocat.

MARIA

Pudé tornantlin parlar....

MATEU

Es que jo no estich pas per enrabiar-mhi cada dia; ¿sents? y ell es prou tossut per mantenir la seva deria.

MARIA

¿Qué farém, donchs, pobres de nosaltres?

MATEU

Que la vols, tu la jova que'ns voldría portar?

MARIA

Jo ja li he dit que no.....

MATEU

Donchs mira; ens hi oposarém tant com puguém: y si s'hi vol casar, ens en anirém nosaltres: al meu poble molt será que no hi trevalli de cualsevol cosa, ó be el meu germá ens recullirá.... Y si no, tal com li he dit: á demanar caritat, qu'aixó no es pas cap deshonra!

MARIA, *després d'una pausa*

Qui sab si cambiant de pis....

MATEU

Y ca, dona! hi está massa enecat. Es pas possible que la deixi!

MARIA, *per si mateixa*

Perqué, si s'hi casés, tothóm ne fugiria de nosaltres, també!

MATEU

Y ab rahó que en fugirian! ahont s'es vist aixó! No! ja't dich jo, que hi posaré remey, y no deixaré de serli pare.

(Pausa)

J. S. L.

MARIA, *ab to confidencial*

¿Sabs que, Mateu?

MATEU

Qué!

MARIA

Pudé que anessim á trovarla á n'ella!

MATEU

¿A n'ella diús?

MARIA

Qui sab! pudé en treuríam alguna cosa!

MATEU

Y ca, dona, y ca! si aixó tot ho es portat per ella! Si ella es qui l'atía contra nosaltres!

MARIA

Tal volta veuríam la rahó....

MATEU

Y't pensas que no ia veu la rahó? massa que la véu! Ja sab lo que li convé! ¿No ho sab ella, que no pot esser per un home honrat? Donchs, quant ell ens parla d'aquesta manera, figúrat com ella el tindrà ensiburnat y sumís!

MARIA

Peró's podría provar,

MATEU

Es inútil, dona!

MARIA

De vegades passen coses estranyes... No's pert res en provarho; al menys tindrém el consol de que ho hem provat tot.... (*Pausa.*)

MATEU

Si't sembla, donchs, es pot provar..

MARIA

Aixís sabrém la part de cada hú en aixó.....

MATEU

Mira; si vols, ara mateix... Però tingat cuidado; qu'ab una mala púa com ella....

MARIA, *ab desengany*

Ah! vols que hi vagi jo?

MATEU

Y si, dona! us entendréu millor, dones ab dones. Però no t'acobardeixis; ¿sents? qu'has de ferte cárrech d'ab qui parlas... y aquestes perdudes tenen un enginy per enredar á tothom....

MARIA

Peró, Matéu! jò... no se! ferme ab una dona aixís....

MATEU,

¿De que tens por? no ets tú que diús que se l'ha de anar á veure?

MARIA

Si, pero jo no tinch carácter, ja ho veus.... ¿Que li diría ab una dona aixís? fos una bona dona....

MATEU

Es que tampoch se't menjará!

MARIA

Aquell parlar... y aquella cosa... una perduda...

MATEU

Be, donchs: hi aniré jo: pero hi aniré previngut; y si comprench que es ella qui l'ha ensibornat d'aquesta manera, que's prepari; que me la pagarà...

MARIA

Mateu!

MATEU

Si, si! no hi tindré pacencia ni consideracions. ¡El mal que ens ha fet, la mala bagassa! Pero ja t'ho dich; que, si de cas, l'escanyo!

(*Segueix*)

NOVES

Homenatge a n'en Guimerà

Nosaltres de tot cor, ens adherim al desitg unànim de Catalunya per homenatjar a lo celeberrim dramaturg, é inspirat poeta. En efecte, per aquell dia, preparém un nombre extraordinari a D. Angel Guimerà y al ensemps mirarem d'obtenir de quiscú una societat, la celebració d'una vetllada literaria y l'execució de algunes de ses obres.

Mestrestant desitjem que tots els qui pogan fer queleòm en pró d'aquest nombre que preveïm, ho enviïn en la Redacció y Administració d'aquesta *Revista*, com més aviat millor.

Lo «Cassino de Granollers», per Pascua y demés festes estava molt animat, ab un gran augment de socis, qui en sa majoria descontents que'stán, de la conducta que fins are vé observant lo president de «La Alhambra» s'han donat de baixa d'aquesta societat y d'alta en lo Cassino, que hi ha un president model.

Fi la Creu Roja

Aquesta modesta societat, acaba de comprar una taula d'operacions de les mes modernes que corren avuy en dia, en los principals dispensaris mèdichs-municipals de les grans ciutats.

Bo es que de tant en tant a Granollers pogém també donar una nova de satisfacció com aquesta, perquè serveixi d'estímul a tots aquells qui poguent ferho, cooperin a l'ajuda de'ls qui desitjan posar un Dispensari que fassi un bon servey a nostra vila.

Dies passats, vingué a Granollers per fer nos una visita lo Sr. Fernandez Latorre, qui molts anys que n'es fora. Fou secretari y mestart diputat per aquesta vila que li deu, l'haver conseguit tres mil duros pera fer les muralles.

Ans de partir, prometé fer tots los possibles perquè la construcció del pont a la Riera siga prompte un fet.

Agrahim la invitació de D. Bartolomé Gomez y Gonzalez, que enguany serà gonfanoner de la pro

cessó qui haurá loch avuy a les 7 del matí y quals cordonistes son don Joseph Barangé y Bachs ab don Esteve Riera y Llambí.

Hem vist uns papers redactats en catalá y enganxats a les cantonades, que adverteixen al poble que lo vot es obligatori y que'l nou Cens electoral es plé de errades, essent urgent que tots els electors passin a les Oficines de la «Comissió electoral» plassa del Bestiar n.º 2, según pis de can Sinia, pera inscriures si no ho fossin ja, de les 8 a les 10 del vespre.

Amb aixó, a tots vosaltres electors, us advertim de fervos càrreg de la responsabilitat que porta en si lo vot obligatori y de la vergonya que tots els Granollerins, sentiriem si an les properes eleccions trionfés altre volta, aquest mateix régim que governa, que no es altre que'l caciquisme, la mala administració aument d'impostos al mercat y en tot lo que poden y volen.

Avuy a les 6 del matí una cinquantena de socis del «Orfeó l'Esplet Granollerí» amb carruatges, han sortit d'excursió cap a St. Miquel del Fay després a St. Feliu de Codines y per fi a Čaldas de Montbuy, d'ahont retornarán cap allá las deu del vespre.

Una aclaració

Entenguis bé que la nostra *Revista*, jamay voldrém permetre que s'interpreti políticament. Si fem els avant comentaris y fuetegem al caciquisme d'aquesta vila, es porque un deber moral, un desitg de justicia y l'honor propis, ens fan moure; sols aixís, es compren que tota aquesta lluyta promoguda per la dita Comissió qu'es per la honra y lo bon nom de Granollers; hagi la forsa de involuntariament fer parlar desde las columnes d'aquesta publicació a nosaltres agens a tota politica que'ns fastiguje y'ns repugna; pro'n combi ayments y defensors com els que més, per tot lo que siga avenç, cultura y progrés pel be de la nostra estimada vila.

Imprempta de Jaume Joseph.—Granollers.

VDA DE P. BOZET

REPRODUCCIONES

ARTÍSTICAS

FOTOLITOGRAFIA

FOTOGRAFADO
AUTOTIPIA
STEREOTIPIA
TRICROMIA

Aribao, 9. Interior.
BARCELONA.

J. JOSEPH VILARDEBO

IMPREMTA Y RELLEUS: TREVALLS ECO-
NÓMICS, MATERIAL MODERN PERA OBRES
Y REVISTAS. ESPECIALITAT EN TARJETAS
PERA'L COMERS Y L'INDUSTRIA.

GRANOLLERS.

Santa Elisabet, 3.

Francisco Soler y Trias

Aceites y Grasas Comestibles

Aceites y Grasas Lubrificantes

SUCURSALES

DEPOSITOS

GIJÓN: Langreo, 12.
BILBAO: Granvía, 38.

MADRID, CADIZ, SEVILLA, ZARAGOZA,
SANTANDER, CORUÑA Y VIGO.

EN GRANOLLERS: REPRESENTANTE

Valentín Turu

Academia Politécnica

SECCIÓN DE CIENCIAS

DIRIGIDA POR

Jacinto Planas Rosich

INGENIERO INDUSTRIAL

SECCIÓN DE LETRAS

DIRIGIDA POR

Joaquín Planas Rosich

ABOGADO

Director Administrativo

Manuel Planas Rosich

5, Plaza de la Universidad, 5
BARCELONA.

Ebanistería moderna
DE
Jerónimo Sors

Especialidad en la solidez de la construcción y baratura de precios.—Se hallan muebles de lujo y de todas clases.

Calle de la Palma, 26.—GRANOLLERS.

Objetos de escritorio

Seilos de goma y metal, festones. Asurtido de postales desde las más económicas á las más lujosas.

JOSE XIRAU Calle de San Roque, 15
* GRANOLLERS *

..... IMPRESIONES Y ENCUADERNACIONES

≡ Oficina de Farmácia ≡

A. Trullás Más

Calle de Prim, 16.—GRANOLLERS.

MOSAICOS E F ESCOFET & C

S en C

Ronda San
pedre 8
Barcelona